

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

45. De quodam Sacerdote indignè celebrante, cui tertiò corpus
Dominicum communicare volenti, ablatum, sed post pœnitentiam
diuturnam, iterum celebranti, tres panes simul impletione calicis auctiori,

...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Verè, inquit, dignior est aranea, reuerentia illicò de alto culmine testi descendens in gressu & horrida visa aranea, ad os blasphemii de facto filo peruenit. Et dum Sartor loqueretur, ut intraret per polluta labia aranea, sollicitior borabat. Adstitit illustris Princeps Theobaldus Oxoniensis Dux, tunc regni Cancellarius, qui vidit prodigium. At prædictus Archiepiscopus statim surgens cum aliis exponit omnibus lic collecto populo, qui vltrix manus Domini faceret in blasphemum. Nec mora, quæ preciosissimæ carni agni prælegit araneam, cuius carnicem suam flammis deuorandam amisit: ut esset fauilla peior aranea. Ecce strinam foedam & amaram errantium, quæ sacramentum optimum sic in figuram accipiunt, ut idolum faciant.

De quodam Sacerdote indignè celebrante, cuius corpus Dominicum communicare volenti ablatum, sed post penitentiam diurnam iterum celebratum, tres panes simul impletione calicis auferri iussu fuerunt. Ex vita Petri Cluniacensis abbatis lib. 1. cap. 2.

CAP. XLVII.

Item in Teutonicis partibus presbyterus quidam, dum religiosam vitam agere videbatur, & penè quotidie sacra Missarum solebat celebrare, dumque sibi minus cautè prouideret, hostis antiqui insidias incurrit, & in peccatum, sed occultam peccati foueam, carnis

lectionem delapsus est. Sanctimoniam
namque quandam, dum imprimis gratia visi-
tationis adiret, ad postremum assiduitate collo-
quij & incauta familiaritate allectus, mise-
rabili casu in illam incurrit. Qui cum post
lapsum ad cor redire, & quàm citissimè resur-
gere debuisset, propriis fecibus delectatus, diu
conuerri distulit, & peccatum peccato adiun-
gens, vsum peccandi fecit, sicque longum fu-
nem, quo arctius stringeretur, assiduè pecca-
do contexuit. Cùmque in luto scelerum vo-
luraretur, non verebatur tamen ad altare Do-
mini irreuerenter accedere, & sacramenta
redemptionis nostræ, Missam frequentius
celebrando, temerare. Quod cum longo tem-
pore, abiecto D E I timore agere non for-
midaret, iram pariter & misericordiam Do-
mini, vt subiecta declarant, erga se miserabi-
liter pensit: nam cum & scelus non desereret,
& sacra diuina impuris manibus (vt sepè dictū
est) attrectaret, contigit quadam die, dum vsq;
ad perceptionem sacri corporis Christi, totana
de more missam explicasset, iamque se ad Sa-
cramenta ipsa sumenda pararet, repentè caro
Christi cum sanguine, tam immundum vltra
non ferens habitaculum, ab ipso iam penè
tenentis manibus euanuit, admirās ille & ob-
stupescens, ab altari citissimè, Missa finita re-
cessit. Cùmque indignationem Domini, tam
evidentis signi ostensione, circa se cōmotam
eognof-

cognosceret, volens tamen hoc certius
 probare, secundò Missam aggressus est. Co-
 niuersa, vt prius peragenti, cum ad sacra-
 sumenda ventum esset, simul omnia, vt
 subtracta sunt. Iam verò, vt dignum erat
 metum & trepidationem non modicam
 ductus, vt de toties repetito miraculo iam
 que vlla hæsitacione certissimus reddere
 tertio quoq; quod iam bis contigerat, at-
 veritus non est: Sed cum omnibus, vt
 peractis, iam sollicitior, quæ apposita
 oculis, obseruaret, & manibus contrecta
 osq; ad sumendū aptaret, subito oculis,
 bus & ori, tertio inuisibiliter sublata dispa-
 runt. Tandē igitur, tam euidenti miraculo
 mefactus presbyter, se pessimè egisse, ter-
 ribilem iram Domini incurrisse absq; vlla
 bitacione cognoscens, & qualiter euade-
 tãto periculo posset, sollicitus cogitare co-
 Ultimū ergo peccatibus remediū pœnitenti-
 esse sciens, ad eam toto corde confugit, &
 prium Episcopū adiens, ei cuncta que fecer-
 quæq; contigerant, cum multis lachrymis
 tefecit, impositumq; sibi ab eo laborem pe-
 tendi, toto animi nisu, tam deuotè quam
 stanter exercuit. Ieiuniis namq; & vigiliis,
 beribus etiam & variis cruciatibus, iumentum
 lasciuiens, hoc est, corpus suum, secundum
 post, castigans, qui concupiscentias suas
 quædo, reprobus factus fuerat, eas in se
 dam-
 raba-
 mul-
 veni-
 deri-
 vtru-
 aude-
 conc-
 insis-
 tenti-
 secur-
 non-
 æteri-
 & ad-
 nis &
 pulsa-
 inde-
 conu-
 temp-
 ad Ep-
 cta p-
 mere-
 conu-
 ab eo-
 conf-
 tur, a-
 conf-
 sum-
 ceder-
 & co-

damnando, electorum numero adiungi laborabat. In qua corporis & cordis contritione, multo tempore emenso, cum eius mentem de venia præsumere securior iam cōscientia suaderet, adiit Episcopum, & quid egerit, indicās: vtrum, vt ante consueuerat, ad sacra accedere auderet, cōsultit. Qui nondum plenè Deo reconciliatum metuens, vt adhuc poenitentiae insisteret, admonuit, quatenus dignis poenitentiae fructibus Deo exhibitis, purgator & securior, congruo tempore altaris sacramenta, non ad iudiciū, sed ad salutē percipere possit æternam. Ac quicquid ille salubri admonitioni, & ad propositū poenitentiae reuersus, tota carnis & spiritus virtute, ad fores diuinæ pietatis pulsabat, & spiritu contribulato, lachrymisq; indeficientibus, iram Domini in misericordiā conuerti cogebat. Quid multa? Longo rursus temporis spatio in hac poenitudine transacto, ad Episcopum rediit, eiq; vt patri secretè cuncta pandens, vt sacramentorum particeps esse mereretur, suppliciter deprecatus est. Cuius conuersionē iam Deo acceptā, tam ex his, quæ ab eo audierat, quàm ex his, quæ in eo videbat confidens, vt sacerdotale officium aggredere- tur, assensit. Quod ille de Domini bonitate, & conscientiae testimonio confusus, nō iam præsumptione, sed deuotione implere curauit: Accedens itaque ad altare, totumq; se lachrymis, & contritione cordis immolans Deo, vsq; ad perceptio-

perceptionem sacramentorum vniverſim
peragens peruenit. Et ecce nouo, & in
noſtris duntaxat ſeculis miraculo, trium
diſtarum Miſſarum panes, qui indignè ſu
re volenti, ſublatis fuerant, cælitus allati
eoq; iam diuino iudicio ad hæc ſumēda
facto, ante eum ſuper altare poſiti apparu
Cumq; etiam oculos in calicē admou
conſpexit penè vſque ad ſummitatem ſan
ne repletum, & illarum Miſſarum decim
ad iſtius proueniſſe augmēta. Admiratus
tur, & toto hominis interioris iubilo Deo
tias agens, ſuamq; pœnitentiam ſuſcept
ac Domini mtaieſtatem placatam agnosc
certus factus eſt de Domini miſericordia,
qui vnum appoſuerat, quatuor panes, im
num Chriſti corpus & ſanguinem, cum
ta, vt dignum erat, exultatione percepit
quoque præſatus Claromontenſis Epico
mihi retulit in præſentia plurimorum.

*Nicolaus Baſelius & Laurentius Surius in ad
ad Chronica Ioannis Naucleri. Quomodo ſan
gus quidam Paulus Form Ciborium cum S. E
riſtia Iudeo cuidã vendidit, qui cum pugione
pungeret, tandem ſanguinis gutta ex ea emiſ
pluraq; alia ſtupenda circa eandem S. E
ſtiam contigerunt.*

CAP. XLVIII.

ANNO 1510. die Februarij intempes
tis hora circiter vigiliam noctis ſec